

HÍREK / INFORMÁCIÓK / ÉRDEKESSÉGEK

VISSZHANG

ÓZDI MAGAZIN I. ÉVFOLYAM 3. SZÁM 2017. JÚNIUS

#SZABADIDŐ

11. OLDAL

II. HÉTVÖLGY FESZTIVÁL

9 NAP, KÖZEL FÉLSZÁZ ESEMÉNY, 15 KONCERT ÉS ÖSSZESÍTVE SOK EZER ÉRDEKLŐDŐ. AKI OTT VOLT VALAMELYIK PROGRAMON, LÁTHATTA, ÉLVEZHETTE, AKI PEDIG NEM VOLT OTT, AZ NE FELEJTSEN EL RÉSZT VENNI MAJD A JÖVŐ ÉVI FESZTIVÁLON...

#KÖZÉLET

4. OLDAL

EZ EGY ÉLETFORMA

MUZEOLÓGUSBÓL LETT POLITIKUS FARKAS PÉTER BARNABÁS

#HOBBI – ZÓ – NA

6. OLDAL

VISSZA A GYÖKEREKHEZ

AZ ÉLET ÚJ LENDÜLETET KAP A HOSSÓ-TANYÁN

#SPORT

9. OLDAL

MEGÉRINTENI LEONIDÁSZ LÁBÁT

EGY 246 KILOMÉTERES FUTÓVERSENY AZ ÁLMA IHÁSZ VERONIKÁNAK

VÁRVA VÁRT VAKÁCIÓ

Sok délutánja telt úgy, hogy le-föl járkált a nappaliban, idegesen nézegette a repülőjegyet. A lánya küldte, már keresett annyi pénzt külföldön, hogy őt is elvigye egy kis nyaralásra. Megnézte az interneten, egy csodás sziget. Nagy gondban volt.

Öt nap ugyanis még hátra volt a tanévből a gép indulásakor. Normális tantestületben ez nem probléma, ahol szívesen segítenek a kollégák, egyszer majd nekik is jól jön a szívesség. Amikor legutóbb hiányzott, mert a lánya szült, néhány intrikus levelet írt a tankerületnek, hogy egyáltalán jár-e neki a plusz szabadság. Gratulálni persze elfelejtettek az unoka születéséhez, de a behozott süteményekből jól falatoztak.

Azt sem szerette volna, ha megtudják, hová megy. „Mi itt rohadunk a negyven fokos tantermekben, helyette, ő meg ott szürcsöli a kocktelt a pálmafák árnyékában. Mi ezt nem tudnánk megtenni a többi kollégával.” Sokszor hallott már hasonlót. Mindig ugyanazoktól. Akik még arra is sajnálják a pénzt, hogy a magyar tengerhez leruccanjanak a családjaikkal. De ha már ők nem, akkor másnak se legyen jó.

Végül úgy döntött, bemegy a feletteséhez, ő márpedig elutazik. Sokszor volt már tekintettel másokra. Talán már soha nem nyílik ilyen alkalom. Utoljára tíz éve volt nyaralni, a Balatonon, szakszervezeti üdülőben, kollégákkal. Többé nem is ment. Inkább odaadta a lányának a spórolt pénzét, ha már gyerekkorában sehová nem tudta elvinni. Pláne, miután egyedül maradt.

Azt sejtette, hogy a facebookon este már néhányan tudomást szereznek a tervéről, de most nem bánta. Másnap reggel korábban ment be dolgozni. Előre megcsinált minden adminisztrációt, rendbe tette a naplót, kijavította a dolgozatokat. Nem szólt senkinek, pedig szívesen világga kürtölte volna, hogy utazik. Végre ő is eljut valahová. Nemcsak abból fog állni a nyár, hogy reggel kísétál a hobbitelekre, rejtvényt fejt vagy regényeket olvas. Most ő lesz a főszereplő. A saját regényében.

Diákjai kérdezték, mit csinál majd a nyáron, de valahogy kitért a válasz elől. Az órákra persze már nemigen tudott koncentrálni, hisz folyton az utazás járt a fejében. A családdal. A mesés tájakon. Örömben az összes gyereket magához ölelte volna. Ekkor egy árnyat látott a kulcslyukon át. Nem merte kinyitni az ajtót. Egyszer hirtelen mozdulattal lépett ki, de azonnal meg is bánta. A főnöke állt ott vérző orral. Zavarában a zsebkendőjét nyújtotta, ám a sértett káromkodva elsielt. Nem hitt a saját szemének.

A tekintetekből látta, hogy már mindenki tud mindent. Néhányan őszintén örültek – különösen a barátjáné, akit persze beavatott –, hogy legalább neki sikerült, mások közönyösen sétáltak el mellette, páran pedig majd felnyársalták. De senki nem szólt egy árva szót sem. Majd holnap. Amikor már nem lesz ott.

Szomorúan lépett ki a tanári szobából. Jó nyaralást, szólt utána a portás, aki valamikor a tanítványa volt...

Farkas Nándor

EGYHÁZ

KITAPOSOTT ÖSVÉNYEN

Tavaly nyáron új parókusa lett az ózdi görögkatolikus egyházközségnek. Bodnár Dániel családjával együtt költözött városunkba, aki előzőleg már több alkalommal is járt nálunk. Korábbi szolgálati helyén, Felsővadászon kilenc évig volt, ahol családtagnak számítottak a közösség életében. Az ott töltött majdnem egy évtizedre boldogan emlékszik vissza. Felsőrác fordulópontra volt életükben, hiszen feleségével ott váltak teljes családdá. Odaérkezésük után nem sokkal megfogant első gyermekük, akivel együtt már kerek egésszé váltak. Az ottani egyházközséggel hamar kialakult a személyes kapcsolat, hiszen nap mint nap találkoztak. Ezáltal jobban megismerhette a hívek életét, és konkrét segítséget tudott nyújtani számukra az élet különböző területein. A vallásos emberekkel együtt több olyan hagyományt is sikerült életben tartaniuk, ami a hitükre jellemző. A romákkal is jó kapcsolatot ápoltak. Létrehoztak egy cigány énekkart, és bibliaórát is tartott számukra. Az idősebb korosztályt is próbálták a közösségi életbe bevonni. A parókus a helyieket abban is segítette, hogy kikapcsolódhassanak, programokat szervezett nekik. Dániel atya úgy fogalmazott, hogy nem érte őket meglepetésként a püspök döntése, hiszen korábban már szó volt róla, hogy egy nagyobb városban szeretnének élni. Költözésük, gyermekeik taníttatása miatt is indokoltá vált. Szívesen tettek eleget annak a felkérésnek, hogy Ózdon teljesítsenek szolgálatot. Elődjével Orosz István parókussal jó kapcsolatot ápoltak, ezáltal tájékozódhattak a helyi egyházközség életéről. Az ózdi hagyományokat folytatva új elemekkel is bővítették a parókia közösségi és imádságos lelki életét, így a felnőtt hittan, bibliakör mellett már keresztény filmklub, családcsoport, hittanos szombatok is

várják mindazokat, akik az egyház által közvetített értékeket keresik, és követni akarják. A mindennapos szertartások lehetőséget biztosítanak az imádságra, de a lelki beszélgetésekre, szentgyónásokra is. Legidősebb fiuk Dániel, általános iskolás, a középső kislány Zsófia óvodás, és a legkisebb gyermek, Eszter még otthon van édesanyjával. A parókus felesége is teológiát végzett és hitoktatással foglalkozott, kisebb csoportokban. Most is részt vesz a közösségi programok előkészítésében, lebonyolításában, több iskolában és óvodában a hitoktatás területén is elsősegítő férje munkáját. Zsóka tudja, hogy az atyának az elfoglaltságai több időt vesznek igénybe itt

Ózdon, mint előző szolgálati helyükön, és hogy rá is több teher hárul majd a következő időszakban. A jövőben ők is szeretnék az ózdi hagyományokat követni, és része lenni új kihívásoknak. Az itt töltött lassan egy év alatt megtapasztalták az egyházközség szeretetét és elfogadását. A parókus fiatalos lendületének köszönhetően olyan programokat szervez, ami itt még újdonságnak számít, ilyen volt a februári disznóvágás is. Az egyházközség tagjai örömmel vesznek részt a templomon kívüli elfoglaltságokon is, ezzel is erősítve a közösséget. Bodnár Dánielnek a jövőre nézve is vannak tervei, amelyeket meg szeretne valósítani, és azt is reméli, hogy a hívek száma is növekedni fog a következő időszakban.

Esch Nikolett

A „PRO URBE ÓZD” DÍJ KITÜNTETETTJEI

A II. Héttölgy Fesztivál keretein belül, május 26-án adták át, idén először, a Pro Urbe Ózd kitüntető díjakat. Az elismert személyek munkásságának közös vonása a hivatástudat, amely egyszerre jelent fontos dolgokról való lemondást és a társadalom egyes csoportjaiból kiváltott tiszteletet.

Az egyik elismerést a Tompa Zoltán által vezetett Bárka Színpad és Műhely Kulturális Egyesület kapta, amely 20 évvel ezelőtt, 1997-ben alakult. A két évtized alatt végzett odaadó és áldozatos kulturális tevékenységért járó kitüntetés nem véletlen, sőt az általuk alapított „Az Önzetlen Odaadó Munkáért Díj” is önmagukat jellemzi: felhívni a figyelmet a társadalmi szervezetek és egyének másokért végzett önzetlen munkájára. Az elhivatottság, és az adott műfajok tekintetében egyedülálló szakmaiság Tompa Zoltán vitathatatlan érdemei. A szűkös anyagi források ellenére szervezett zenei, játszóházi, kézműves-foglalkozások, a táncházzak, egyéb akciók és jótékonyági programok között a Bárka Színpad Utcaszínházi Zenei Napok

celik a kicsiket és nagyokat, őket tréfás vetélkedőkbe, játékokba bevonva feledhetetlen hangulatot teremtenek és egyfajta vásári komédia fergetegébe vonják be hallgatóságukat.

A más városokban is népszerű produkciók fogadtatása után nem véletlenül mondhatjuk ózdi vonatkozásban is, hogy „az utcaszínház egy életforma” – a tartalmas kapcsolódás iránt érdeklődő, arra fogékony és befogadó fiatalok, illetve idősebbek számára egyaránt. Kezelhetjük ugyan „rétegműfajként”, mégis a „Bárka” az igényesség egyik fokmérője és a helyben elérhető kulturális programok választékát színvonalában növelő, több korosztályt megszólítani képes részét jelenti városunkban.

minden évben megrendezésre kerül neves előadókkal. Utóbbi lényege a szabadtéri szórakoztatás és kultúráközvetítés, ahol az érdeklődőket „sem nagyszínpad, sem báronyphuha székek, sem pedig díszes ruhákba öltözött emberek” nem várják. „Helyettük egy csomó gyerek, akik a földön üldögéltek, és harsogva kacagtak az épp zajló előadáson.” A hasonló szabadtéri fesztiválok elmaradhatatlan színfoltja a gólyalabasok és pantomimesek játéka, akik a vidám közönség közé vegyülve megvic-

A Pro Urbe Ózd díj másik elismertje dr. Bélteczki János, aki életművéért vehette át a kitüntetést. Munkájában az egészségügy megannyi problémájával való szembenézés talán a legnagyobb kihívás, mégis az Almási Balogh Pál Kórház mb. főigazgatója hosszú ideje, példamutató hivatástudattal dolgozik szakterületén. Jóleső, mégis szerény szavak követték a díjátadást: **– „Az számít a legtöbbet, hogy ránk mosolyognak, hogy jó szívvél gondolkodnak ránk, hogy elismerik a munkánkat, hogy egyáltalán emberszámba vesznek minket”** –

nyilatkozta dr. Bélteczki János a városi televízió Háttér című műsorában, utalva arra, hogy ezt a kitüntetést valamennyi kórházi dolgozó vívta ki Ózdon. Az egészségügyi intézményt 2016. január 1-től vezető szakorvos már 23 éve dolgozik helyben, a központi intenzív osztály első vezetőjeként pedig 1996-ban már rögtön nagy kihívással találta magát szemben. Munkája mellett 8 évig dolgozott az érdekképviselésben, a Magyar Orvosok Szövetség elnöke és alelnöke is volt, s bár ez másodlagos tevékenységnek tűnik, az egészségügyi ágazatra még nagyobb rálátást engedett.

A mb. főigazgató jól ismeri az egészségügyi intézmény helyzetét és problémáit, ebben továbbra is az orvos- és szakemberhiány a legsúlyosabb probléma. Vezetőként is – saját bevallása szerint – megmaradt igazi orvosnak, aki a folyamatos önképzést kiemelt feladatának tartja, mondván: **„az elavult tudással többet lehet ártani, mint segíteni”**. Az élethosszig tartó tanulás alátámasztására utalhatunk itt, amely nem korhoz kötött; igaz az emberekkel való bánásmód, a velük szemben tanúsított empátia, problémájuk átérzése és megértése a szakmaiság fontos kiegészítője, személyiségéből fakadó emberi vonása.

„Fontos, hogy szerepet játszunk a körülöttünk lévő világ alakításában, életében pedig egyfajta példát tudunk mutatni... mert ha mi nem, akkor ki?” – teszi fel a kérdést dr. Bélteczki János. Mindkét díjazott munkásságának célkitűzése is egyben tevékenységük igazolása is lehet mindez. A helyi társadalom elmúlt évtizedekben való átrétegződésének fő dilemmáját látjuk magunk előtt: a tenni akaró, tanult, művelt, szakemberekből álló értelmiség tevékenységének követendő mintát nyújtani képes jövőképét, amely döntő fontosságú volt és lesz településünk életében.

Alabán Péter

“

„EZ EGY ÉLETFORMA, NEM CSAK HIVATÁS”

INTERJÚ FARKAS PÉTER BARNABÁSSAL //

Felesége kezét már középiskolás kora óta fogja, a gimnáziumi évek után egyetemre, főiskolára is egy városba, Debrecenbe jártak. Muzeológusként ismertük meg, de ma már politikus. Farkas Péter Barnabás kevéssel több, mint fél éve alpolgármester, néhány hete pedig már a Jobbik Magyarországért Mozgalom országgyűlési képviselőjelöltje, a megye 3-as számú választókerületében.

– Hogyan került Ózdra? Ugyan a megyében, de nem ebben a városban született.

– 1980-ban születtem Miskolcon, a középiskolát is ott végeztem, képzőművészeti grafikusként. Ezután a debreceni egyetemre jártam, muzeológiát és etnografiát hallgattam. A diplomám megszerzését követően 2005-ben az első munkahelyemre, az ózdi múzeumba kerültem, ahol muzeológusként helyezkedtem el. Ipartörténettel, és helytör-

ténettel kezdtem el foglalkozni, Ózd múltjával, a vaskohászattal, a vasgyártással. Több tanulmányt publikáltam, önálló könyvet írtam, legutóbb Sajóvárkony történetéhez kapcsolódóan, a Szent Miklós templomról. Historizáló jelleggel készült grafikáim is megjelentek. Ezen időszak során igazán ózdivá váltam, a város történelmének és az itt élőknek a megismerése szoros kapcsolatokat alakított ki bennem, és már több mint egy évtizede Ózdért dolgozom.

– Ne szaladjunk ennyire előre. Honnan indult? Mit hozott a családból?

– A régi dolgok iránti vonzódásom már kisgyermekkoromban kialakult. Apai nagyapám, a mai Szerbiában található Délvidék területéről származik, aki később feleségével Felsőzsolcán telepedett le. Anyai nagyszüleim Tokaj-hegylárára, Bekecs községbe valók. Gyermekkoromban a nyarakat, a szabadidőmet ott töltöttem. Már akkor is sokat nyüzsögtem az idősebb korosztály körül, és mindig nagy élvezettel hallgattam azokat a történeteket, amelyeket elmeséltek. Nagyapámmal gombázni jártam, állandóan a heggyen voltunk, boldog és sokszínű gyermekkorom volt. Ez az időszak tükröződik vissza a jelenben, irányultságomban, az érdeklődésemben is. Fontos számomra a kultúra, a történelem, ugyanakkor határozott elképzeléseim is vannak a jövőre. Nagyon meghatározó a társadalom, és maga az ember közössége,

együttélése. Ez nemcsak azokban a szokásokban nyilvánul meg, amit magukkal hoztak, hanem azokban a célokban is, amelyekkel elérik, hogy jobban tudjanak élni, boldogulni.

– Innen a politikai pálya iránti vonzódás?

– Tulajdonképpen a politikai érzékenység minden emberben megvan. Az, hogy mikor tör felszínre, függ attól, mikor érzi azt, ő maga is tud tenni azért, hogy azok az elképzelések, amelyek megfogalmazódtak benne, valósággá váljanak. Tenni kell azért, hogy a visszasságokat, a rossz, nem jól működő dolgokat másik irányba tereljük. Ahogyan már mondtam, mindig érdekelt az emberek, a közösségek sorsa. Egyre több olyan probléma került felszínre, ami zavart, éreztem, hogy tenni kell valamit. Ezzel párhuzamosan az új városvezetéssel a munkám kapcsán is, egyre többször találkoztunk, egyre többet beszélgettünk és így született meg bennem az a felismerés, hogy nagyon sok mindenről egyformán gondolkodunk. Alpolgármesterként pedig, ahogy nagyobb rálátásom lett a politikai életre, egyértelművé vált számomra, hogy a Jobbik az, amellyel teljes mértékben tudok azonosulni. Amire azt mondom igen,

ezek azok a célok, amit végig tudunk csinálni, és végig kell csinálni, mert ez az az út, ami az országot, és az itt élők jövőjét is biztosítani tudja.

– Visszakanyarodva még egy kicsit a váltáshoz, az a pillanat, amikor eljött a múzeumtól, jó időpont volt? Arra gondolok, hogy éppen akkor indult fejlődésnek, fejlesztések kezdődtek, illetve fejeződtek be?

– Ez így van. Kettős érzéssel távoztam onnan. Egyrészt nagyon szerettem a munkámat, és azt a légkört. Sokat dolgoztam azért, hogy a múzeum ma itt tartson, ahol. Másrészt úgy érzem, hogy új kihívásokra van szükségem, amelyet a jelenlegi munkám és a jövőre vonatkozó terveim jelentenek. Természetesen nem volt könnyű a döntés, többször is átgondoltam, mielőtt váltottam. Nem a döntés helyességét, hiszen az egyértelmű volt, hanem azokat a dolgokat, amik az alpolgármesterséggel járnak. A múzeumvezetés is egy felelősségteljes munka volt, de itt még annál is nagyobb helytállás kell minden irányban. Előre át kellett gondolni, hogy az ember mennyire lesz képes érzelmileg, mentálisan ezt végigcsinálni. A családdal is végigbeszéltük, hiszen az én döntésem az ő életüket is befolyásolta.

– Az alpolgármesteri hivatás olyan, amilyenre számított?

– Igen. Nyilván megélni több, mint elképzelni egy adott szituációt. Intenzívebb, még akkor is, ha az ember felkészült rá lelkiileg. Különösen a támadások, meg a rosszindulatú megközelítések a nehezek. De ami az embert nem öli meg, az csak erősíti. Ha kapok egy pofont, akkor felállok, kiegyenesedem, és tovább megyek. A lényeg, hogy igyekezzek jól csinálni a dolgom.

– Alpolgármesterként az elmúlt félévben, mit sikerült már tenni a városért?

– Több oldalról kaptam feladatokat, illetve azok is megtalálnak engem. Alapvetően, a városimázból, a kultúrából, illetve a nemzetközi kapcsolatokból indultam ki, de a spektrum egyre jobban kiszélesedett. Konkrétan a II. Hétvölgy Fesztivál létrehozásában, a testvérvárosi és egyéb nemzetközi kapcsolatok építésében és mélyítésében sikerült eredményeket elérni. Több, szociális szférát érintő, pályázati és gazdasági kérdésben is véleményeztem, illetve több döntéshozatalnál működtem közre. A nemzetközi kapcsolatok terén például most a Hétvölgy Fesztivál kapcsán sok pozitív visszajelzést kaptam, a testvérvárosi delegációkkal szorosabbra fűztük a kapcsolatot. A chorzói alpolgármester, a nyárádszentsimoni, a csíkszentsimoni polgármesterek is megerősítették, hogy a korábbiakhoz képest közelebb kerültek

hozzánk. Ahogy az utolsó este fogalmaztak, soha ilyen jó még nem volt a kapcsolat a testvértelepülések között.

A pályázatok előkészítése kapcsán most sokat várunk az aquakulturális beruházástól, ami egy brüsszeli forrásból támogatott fejlesztési lehetőség lenne. Az emberek segítése mellett fontos számomra az állatvédelem is, így figyelemmel kísérem az ebtartók ügyét, a gyepmesteri telepek helyzetét.

– És akkor jött az új kihívás. Országgyűlési képviselőjelölt lett a megye 3-as számú választókörikerületében. Mi változik az új feladattal a jövőben?

– Még kevesebb szabadidőm lesz, ez egyértelmű. El kell jutnom Borsod-Abaúj-Zemplén megye 3. számú választókerületének 71 településére, kettős céllal. Fel kell mérni azokat a problémákat, amelyekről ugyan van már előképem, de meg kell ismernem a konkrét helyi viszonyokat. Kíváncsi vagyok a helyi vezetők, az ott élő emberek véleményére, meg akarom tudni mi az, amin a leginkább szeretnék változtatni. A lakosság pedig megismeri majd azt a programot, amelyet a 2018-as választásokat követően a kormányon lévő Jobbik megvalósít. Együtt kell majd elérnünk azokat a közös célokat, amelyek ezt a vidéket, a választókerületet jobb helyzetbe hozzák. Ugyanis amilyen hatással van Ózda környezetére, olyan hatással van a környezete is Ózdra, ezért térségben kell gondolkodnunk és terveznünk, hogy valódi, stabil fejlődést érjünk el.

– Utalt már arra, hogy nem sok szabadideje van. Gondolom a felesége igényt tart arra, hogy együtt legyenek.

– Ez már nem csak munka, hanem szinte egy életforma. Próbálok úgy szervezni a dolgaimat munkaidő után, hogy ahol lehet, velem legyen. Az egyik hétvégén, például, amikor a felvidéki Harmacra mentem egy megbeszélés találkozóra az alpolgármesterhez, nem autóval indultunk, hanem felhúztuk a bakancsot és túráztunk egyet. A természet továbbra is fontos számomra, és így sikerült összekapcsolni a kellemeset a hasznossal. Ezért ilyenkor is együtt vagyunk. Ami minden napunknak egyfajta stabilitást ad, a reggeli és az esti kutyasétáltatás. Ha esik, ha fúj, teszünk egy nagy sétát, és beszélgetünk. Ez mindig kikapcsol, akkor is, ha nagy a pörgés. Ilyenkor gyakran találkozom emberekkel is, így lehetőség adódik arra, hogy kötetlen formában megosszák velem problémáikat, észrevételeiket. Sokan csak így nyilvánulnak meg, nem szeretik a hivatalos megkereséseket. Ez azért is fontos, mert sajnos nem jellemző a mai politikai életre, hogy közvetlen kapcsolatot ápolhassanak az emberek az őket képviselőkkel.

Bukovinszky Zsolt

HOBBI – ZÓ – NA / KILÁTÓ

VISSZA A GYÖKEREKHEZ

Másképp látni nem is olyan nagy dolog, ám a mai rohanó világban ez nem mindenkinek adatik meg. Az utcai zajok, az autók robaja, a szirénázó autók zsvijában bizony néha nehezen lehet igazán kikapcsolódni. Nehéz elszakadni a mindennapi problémáktól, s még nehezebb kiszínezni a sokszor elszürkült világot. Nehéz, de nem lehetetlen, mindössze néhány száz négyzetméter szabad tér, egy kis csönd, egy kis madárfütty, és persze jó levegő, s az ember máris érezheti: az élet nem olyan kegyetlen, a világ tele van színekkel, formákkal, csodákkal. A csupa apró részletből lesz kerekesebb minden, és persze a gyökerektől. S hogy mindez igaz? Bátran ajánlom mindenkinek: fél óra a Hossó-tanyán, és az élet új lendületet kap.

A Csépany feletti hegyoldalak tövében, ott, ahol az erdős, cserjés természet éppen elkezdődik, a város és a falu határán fekszik a Hossó-tanya, a Maruzsi család otthona. A hatalmas füves udvar népes állatsereglettel, a betyársarok dédanyáink szötteiseivel, no és a deres, amely talán épp arra vár, hogy Rózsa Sándort magához ölelhesse egy-két ártatlan simogatásra. És egy igazi betyár, aki hétköznapiakon akár az autószerelésben, akár a kemence építésben is jártas. Ő Maruzsi Krisztián, akit minden városi rendezvényen láthatunk, mint hagyományos

mányórzó: vagy XVIII. századi betyárként, vagy ősi magyar lovasíjászként, feleségével Maruzsi Krisztinával.

– Őzd nem volt mindig is csak iparváros. A mi nagyszüleink még az igazi, hamisítatlan tanyavilágban éltek. Már gyerekként természetes volt mindkettőnknek ez az élet. Aztán felnőve megmaradt ennek a világnak a varázsa, őriztük azokat a mindennapi használati tárgyakat, amik még nagyanyáinktól, nagyapáinktól maradtak ránk. Aztán szép lassan rájöttünk, nekünk nem az a fontos, hogy kinek milyen mobilja van, ki

milyen márkás ruhát, cipőt hord – meséli Krisztina, s közben a deresen üldögélve körbevesznek minket a jószágok. Elégedett csilingelésük pont annyira nyomja el a város távoli zaját, hogy az ember megelégedik róla, mindössze néhány kilométer választja el a nyüzsgő élettől.

– Fontosabb lett, s a gyerekek születése után még inkább, hogy legyen körülöttünk néhány állat, legyen elég tér, ahol nyugodtan lehet játszani, élni. S úgy döntöttünk, ezt az utat mutatjuk meg nekik. Aztán észrevettük, hogy nem vagyunk egyedül ezzel a látásmóddal, vannak még olyan szülők, akik hasonlóan gondolkodnak, és úgy vélik, nem árt, ha a gyerek belelát ebbe a világba, és megismerheti, hogyan éltek nagyszüleink.

A visszatérés a gyökerekhez nem állt meg a Maruzsi házaspár két generációjánál. A falusi, tanyasi életmód mellett ősünk életét is ismerik, és meg is mutatják a hozzájuk kilátogatóknak. A betyárok életét, a pásztorok, juhászok mindennapjait, és a régi-régi korok lovas-íjász életmódját, harci technikáját. Hagyományos Tanya-nyitó ünnepük nyitva áll a látogatók előtt ugyanúgy, mint nyári gyerektáboraik, ahová mára visszatérő vendégeik is vannak.

- **Most főleg kecskék, birkák legelésznek az udvaron, malacka, csirke, kacsák, libák. Korán reggel indul a nap, reggel ötkor körbe-**

szaladok, aztán délután folytatódik, általában este nyolcig. Nyáron még tovább – mondja Krisztina teljesen nyugodtan, és mindezt mosolyogva, amikor arra kérdezek rá, mennyi plusz munkával jár mindez. Falusi lányként is csodálkozva ezen a természetességen, amivel sorolja a napi rutint. Itt a Hossó-tanyán könnyű ráébredni, a rohanó világnak tartott mindennapjainkat igazából a kényelem szigetén éljük.

– **Van persze segítség is, a gyerekek is részt vállaltak ebből az életből. De nem erőszak számukra, csak annyit csinálnak, amennyit szeretnének. Aztán majd később eldöntik, melyik irányt választják az életben.**

A Maruzsi család a falusi életmód minden apró titkát ismeri, ebbe betekintést is engednek, tanyájuk nyitva áll a kérdező, a látogató előtt. Akár a Tanya-nyitó ünnepen, akár a nyári gyerektáborok alkalmával.

– **Van még egy nagy álmom, részünkről mindössze néhány méter kerítés hiányzik**

hozzá – mondja mosolyogva Krisztina –, **egy tankert létrehozása. Ahol az iskolás gyerekek nemcsak megismerhetik, hanem saját maguk meg is tanulhatják a gyakorlatban is a kertészkedés alapjait. A mi gyerekorunkban még voltak gyakorlati órák, zöldséget neveltünk, kicsit szabtuk, varrtunk. Csupa olyan dolgot, amit egy lánynak illet tudnia. Talán szép lassan ezekből valamikét át is adhatunk majd a jelen generációnak. De ez még egy hosszú folyamat, nemcsak az iskolákat kell megnyernünk ebben az ügyben, hiszen ez már oktatáspolitikai is, hogy mit engednek a tantervek, s mit nem. De bízom benne, hogy egyszer ez is sikerül.**

Addig is marad a csöppet sem könnyű mindennapi élet, ami igazából 24 órás készenlétet jelent nap, mint nap. De teljes nyugalomban, és őszinte mosollyal a világban, ami igazi kincs. És persze a hagyományok tisztelete, a gyökerek őrzése és gondozása. Hogy egyszer mindenkinek elérhető legyen összhangban élni a természettel.

B. Zsóka

**LEZÁRULT
KORSZAK**

Elbúcsúztak iskolájuktól a nyolcadikosok. Városunkban összesen 342 diák fejezte be általános iskolai tanulmányait. A ballagási ünnepségen utoljára lehettek együtt a végzős osztályközösségek. Az iskolaigazgatók biztató szavakkal engedték útjukra a fiatalokat, akik családtagjaik jelenlétében élhették át a ceremónia megható perceit.

A közös emlékek felidézése, sírás és nevetés, öröm és szomorúság. Általában ez jellemezte az utolsó osztályfőnöki órák hangulatát. Nyolc esztendő nagy idő, sokak számára mégis gyorsan elrepültek ezek a diákevek. A végzősök másorral készültek, szavalatokkal, dalokkal fejezve ki a bennük kavargó kettős érzéseket.

– **Egyrészt örülök, hogy elmegyek innen, mert elég volt a nyolc év, másrészt pedig nagyon szomorú is vagyok, hiszen vannak olyan osztálytársaim, akikkel többé nem fogok találkozni** – nyilatkozta Szabó Gabriella Kata.

Az igazgatók útravalóul azt kívánták a diákoknak, hogy legyenek bátrak, kitartóak, tetterre készek és kitűzött céljaik vezéreljék őket majd a középiskolai évek alatt.

ÓZDI SZÓDA

Megkezdődött a próbagyártás a Petőfi Sándor úti Szikvíz Üzemben. A Startprogram Iroda helyi sajátosságokra épülő programelemében egy olyan épületet hasznosítottak, ahol korábban is szódavízkészítés zajlott. Az ingatlan alapos felújításon ment keresztül, ahol már a gyártáshoz szükséges korszerű eszközök is rendelkezésre állnak. Az üzem négy főnek biztosít majd munkát, így kiszállításra is lehetőség lesz. A szódát védőitalként hasznosítják, amit elsősorban önkormányzati dolgozók és közfoglalkoztatottak fogyaszthatnak majd.

– *A tavalyi esztendőben jelentettük be Ózdon a Szikvíz Üzem létrehozását. Ez mostanra elkészült, napi ezer liter készítésére alkalmas. A Startprogram Iroda felügyelete alatt működik az üzem. Pályázati forrásból finanszíroztuk az épület felújítását és a berendezések megvásárlását is* – nyilatkozta Janiczak Dávid, polgármester.

#JEGYZET

A STRANDSZEZON FÉNYEI ÉS ÁRNYAI...

Nem irigylem a családfőket, amikor hétvégi programot terveznek a nyáron. Pláne, ha demokratikus módon a gyereket is bevonják a döntésbe, mert akkor hiába ecsetelik a környékbeli hegyek vagy városok szépségeit, a válasz mindig ez: strand.

Ha húzunk egy akciórádiust, szerényebbet persze, mint egykor a török hadsereg, mondjuk olyan hatvan-nyolcvan kilométereset, akkor a legkedveltebb fürdőhelyek az egri, a bogácsi, a bükkszéki, a demjéni. Vagy Zsóry, s ne feledkezzünk meg a miskolctapolcai barlangfürdőről sem. Ha az apa nem dzsentrí, akkor számolgatni kezd, s ebbe előbb-utóbb belefájdul a feje.

Amennyiben a klasszikus családmodellt vesszük alapul – tehát nem azt, amikor a gyerekek tartják el a családfőt –, akkor ugye a két felnőtt és két gyerek (meg négy kerék) esetében még kedvezményt is kaphatunk, de valami horribiliset, ezt strandja válogatja. A végén persze oda lyukadunk ki, hogy a legjobban akkor járunk, ha maradunk Ózdon.

Mert a fontosabb négy személlyel kalkulálva a legkedveltebb helyeken 6-10 ezer forintba jön ki önmagában csak a belépő, s aki a gyermeki lelkek avatott ismerője, az

összeget egyből be is szorozhatja kettővel (hamburger, lángos, pizza szelet, palacsinta, fagyi, vattacukor, miegymás...).

Ezek alapdíjak, nincs benne csúszdapark-felár, nem zártuk magunkra a szauna ajtaját, anyu nem rágatta le apró halakkal az elszáradt bőrréteget a talpáról, de még bazárt sem láttunk, s ha rám hallgatnak sorstársaim, akkor nagy ívben kerülök az efféle bódékát. Olyan gyereket ugyanis még nem hordott a hátán a vénséges magyar anyaföld, aki a játékok láttán közönyös arccal tovább sétált volna.

Nem hallgathatjuk persze el, hogy több strand kibocsát néhány órás jegyet is, leginkább négy óra után. Ez mérsékli a kiadásokat, s a gyerek se reklamálhat, hogy „de hisz még csak most jöttünk”, hisz mindenki mást is kiterelnek a medencékből. Ha valakinek semmit nem mondanak a fontosabb árak, akkor megéri az eszmefuttatást abból, hogy 1600 forint alatt sehová nem tud bejutni egy felnőtt jegyet kérve.

Kivéve Ózdot. Ahová már az imént leírt minimum ár feléért bebocsátást nyerhet bárki. Két óra után egy diák akár már négyszázért. Néhány helyi előjáró is posztolt képeket, hogy ott lubickol a strandon. A környezet gyönyörű. Az üzemeltetők mindent elkövetnek. Rend van és tisztaság. Aztán, mikor a családfő dönt, ott a „de”... Erről a „de”-ről mindenki beszél, ám hivatalosan senki. Csak éppen másfelé veszi az irányt a családjával a hétvégén. Mert nyugodtan akar pihenni, kulturáltan. Ezek persze nem helyi gondok, s tartok tőle, megoldás sincs...

Farkas Nándor

PALOTAI AUTÓSISKOLA

AUTÓVEZETŐI TANFOLYAMOT INDÍTUNK!

SZABADON VÁLASZTHATÓ:

TANTERMI OKTATÁS (magyarázattal) **T**

vagy

TÁVOKTATÁSOS KÉPZÉS (interneten)

Diák kedvezmény!

További információ:

06-30-30-77-200

WWW.PALOTAIAUTOSISKOLA.HU

ÉKSZEREK

készítése, átalakítása
és javítása
mesterfokon.

Kónya

Ékszerész-műhely

Üzlet: 3600 Ózd, Vasvár út 81. Pavilon sor 3.
Tel.: 48/475-293, 06-30/983-3030

Nyitvatartás: kedd és csütörtök: 9:00-17:00
szombat: 8:00-12:00

VISSZHANG

ÓZDI MAGAZIN

#IMPRESSZUM

ISSN 2559-947X / VISSZHANG ÓZDI MAGAZIN / MEGJENIK MINDEN HÓNAP UTOLSÓ SZERDÁJÁN, 15.000 PÉLDÁNYBAN / KIADÓ ÉS SZERKESZTŐSÉG: 3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2. / TEL.: 48/572-114, E-MAIL.: INFO@OZDIMEDIA.HU / KIADJA AZ ÓZDI KOMMUNIKÁCIÓS NONPROFIT KFT. / FELELŐS KIADÓ: A KFT. ÜGYVEZETŐJE / FŐSZERKESZTŐ: BUKOVINSZKY ZSOLT (BUKOVINSZKY@OZDIMEDIA.HU) / DESIGN: MÁTÉ ISTVÁN / NYOMDA: LONAX REKLÁMSTÚDIO

Megérinteni Leonidász lábát

KÖVÉR VOLT, DOHÁNYZOTT
ÉS NEM TUDOTT MIT
KEZDENI MAGÁVAL.
EGYSZER AZONBAN
FELÁLLT A FOTELBŐL
ÉS ÉDESANYJA NYOMÁN
ELINDULT FUTNI.
JÓL MENT NEKI,
ÍGY „ELKAPTA A GÉPSZÍJ”.
VALAHOGY ÍGY KEZDŐDÖTT
IHÁSZ VERONIKA
SPORTKARRIERJE.

Az ifjú hölgy azóta számtalan versenyen futott félmaratoni és maratoni távot, de idén körbefutotta a Balatont és aktív szereplője volt olyan Spartan Race viadalnak is, ahol a terepen kijelölt pálya mellett minimum 20 akadályt is le kellett küzdenie.

– *Amikor a második versenyemen, egy maratoni váltón megláttam az egyéni versenyzőket, egyből tudtam, hogy én is ezt akarom csinálni. Egy évre rá lefutottam az első maratonomat és éreztem, hogy ez a táv nekem való, annál is inkább, mivel nem vagyok túl gyors, inkább szívós* – emlékezett vissza a kezdetekre az ifjú ózdi hölgy. – *Egy idő után azonban egyáltalán nem vonzott, hogy ugyanazokat a távokat tegyem meg újra és újra. Nem éreztem benne a kihívást. Ráadásul elég sok sportággal megpróbálkoztam, így meglehetősen jó erőnlétre tettem szert. Aztán megtaláltak az akadályversenyek, ahol nem elég gyorsnak, de erősnek, mozgékonynak, találékonynak is kell lenni. Nagyon szórakoztató számomra szögesdrót alatt kúszni, jeges pataokban pancsolni, vagy dárdát dobálni. Az Ultrabalaton pedig megint egy másik világ. Ahhoz fejben kell nagyon erősnek lenni. Úgy gondol-*

tam, kipróbálok egy ilyen jellegű versenyt is és bátran mondhatom, hogy teljesen beleszerettem (28 óra 18 perc 22 másodperc lett az eredménye – szerk.), *alig várom a következőt* – mondta Ihász Vera.

Mivel meglehetősen későn, 28 évesen kezdett el sportolni, fel sem merült benne, hogy profi szinten űzze. Megmaradt lelkes amatőrnek, aki 4 műszakra jár dolgozni és olykor alvás nélkül, az éjszakai munkaideje letelte után indul el egy-egy verseny helyszínére. Edzője nincs, de nem zárkózik el ennek gondolatától. Saját értékrendje szerint teljesítménye az erős közepes szintet éri el, elért eredményei azonban többről árulkodnak.

– *Általában nem álmodozok lehetetlen dolgokról, szeretem a racionális célokat. Jelenleg szeretnék egy maratoni távú (42 km-nél hosszabb) Spartan Race versenyt szintidőn belül teljesíteni, erre körülbelül egy hónap múlva lesz is lehetőségem. A legnagyobb álmom pedig a Spartathlon, ami egy 246 kilométeres ultramaratoni futóverseny Görögországban, Athén és Spárta között. Az 1983 óta évente rendezett verseny minden esztendőben szeptember utolsó péntekén rajtol, és a futók az Akropolisz lábától Leonidász király Spárta főterén álló szobraig futnak. De erre még úgy gondolom, hogy talán 3-4 évet is várnom kell* – fogalmazott Ihász Veronika.

Munkácsi Norbert

NŐI LAPOZÓ – RECEPTEK A NŐI LÉLEKHEZ, NEMCSAK FÉRFIAKNAK

Csörög a vekker. Kicsit fáradtabban kelek fel, mint feküdtem le este. De már csak két napot kell kibírni a munkából, aztán – gondoltam aludhatok egy kicsit tovább, de nem. Nem mert itt az a fránya tavaszi nagytakarítás, meg anyósomnak is megígértem, hogy benézünk hozzá a piacra menet, és délután a srácokat is sétáltatjuk. Ha már nekik is megígértük.

Inkább kíváncsi vagyok az ágyból, reggeli, készülődés, persze mindig ilyenkor tűnik el az előző este kikészített zokni egyik fele. A pirítós odaéig, a tojás szinte nyers marad. Még jó, hogy akad önálló ember is a családban. Neki nem kell reggelit készíteni. Viszont a slusszkulcsot ő sem találja, mint mindig. A felnőttek idegesek, a gyerekek frusztráltak... megint rohanunk.

Felkapom az első kezem ügyébe kerülő ruhát, a farmer fölé egy divatos póló, sminkre már nincs idő, sőt semmire, kulcsok, táskák, futás.

Nem késtünk el sehonnan, mindenki időben beért ahová be kellett. Mégsem vagyok nyugodt. Nézem a velem szemben ülő elgyötört nőt, ahogyan haja kócosan, csapzottan lóg a füle mellett, s azon gondolkodom, miért olyan savanyú a mosolya, miért olyan szigorú szemöldökkel bámul vissza rám, és nem értem....

Egészen addig, amíg a metró be nem gurul a következő állomásra. A fényben rájövök, saját magam tükörképét bámultam az üvegben.

...

A reggeli felismerés egész napra nyomot hagy a viselkedésemen. Csak húzogom a vállam, amikor a főnök kérdőre von a határidők miatt. És akkor is hasonló a reakcióm, amikor a kollégák esti sörözésre invitálnak. Az ebédszünetet a mosdóban töltöm. Szemben a tükörrel, és bámulom a savanyított arcom, ami most valahogy még törődöttebbnek látszik, különösen az újabb felismerés után: hiszen ki tudja megmondani, mióta viselem ezeket az unottabbnál unottabb felsőket, nadrágokat, na és a hajam!

Délután megint fáradt vagyok, sőt, még mindig. Aztán évek óta először nem nyúlok a fakanál után, inkább a telefont veszem kézbe. Amíg a pizzát várjuk, csendben elvonulok, és évek óta először, egy jót beszélgetek magammal.

B. Zsóka

Fogyás! Alakformálás!
Izomépítés!
EDZÉSIDŐ:
HETI 2X20 PERC
GYERE EL ÉLETED
LEGHATÉKONYABB
EDZESERE!

Tedd ezt nálunk **ÓZDON**
a **Városi Uszodában**
minden hét **HÉTFŐN ÉS PÉNTEKEN**.
Időpont egyeztetés szükséges
az alábbi telefonszámon: **06-20/351-9196**

SPEED FRESH
FITNESS STUDIO

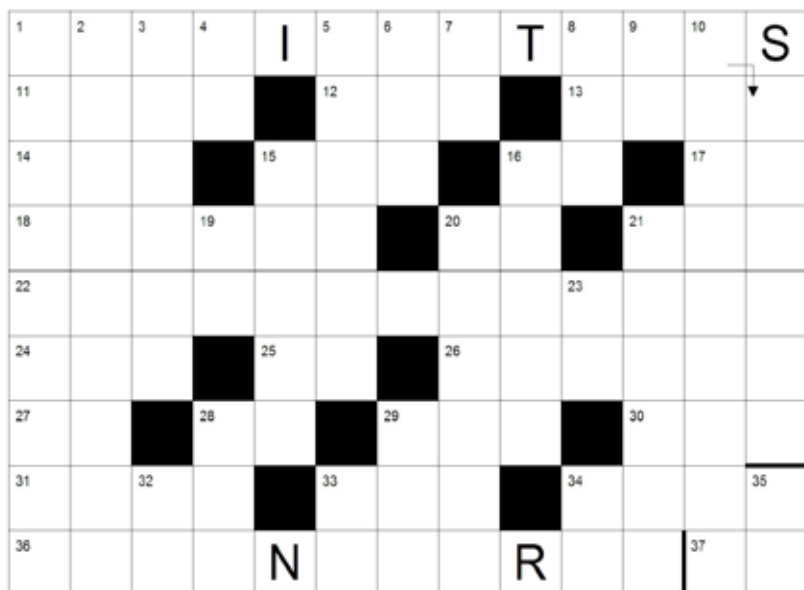
KERESZTREJTVÉNY

VÍZSZINTES MEGHATÁROZÁSOK

1. A beküldendő első része. **11.** Ritka férfinév. **12.** Angolna németül. **13.** Tengeri ragadozóhal. **14.** Tudományos tétel. **15.** Tavaszi hónap, röviden. **16.** A -ve párja. **17.** A közeli dolog. **18.** Vörösborszőlő-fajta. **20.** Vas vegyjele. **21.** Hiányos trón! **22.** A földfelszín függőleges tagozódásának szintvonalas térképe. **24.** Szópótló szó. **25.** Étlap szerinti, á ... carte. **26.** Erjed, rohad. **27.** Kiütés jele. **28.** Biztonsági Tanács. **29.** Relatív, rövid. **30.** A nyomás angolszász mértékegysége. **31.** Belsőégésű motor. **33.** Epét termelő szerv. **34.** Telefon energiaforrása. **36.** A beküldendő második része. **37.** Mellesleg, ... passant.

FÜGGŐLEGES MEGHATÁROZÁSOK

1. Felső tagozatos tanuló. **2.** Épületet fundamentummal ellátott. **3.** Tekintély. **4.** Római 1010. **5.** Árnyékos időmérő. **6.** Angol autó. **7.** Gyilkol. **8.** Ötlet, tanács. **9.** Vasútállomás, rövid. **10.** Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei község. **15.** Gyümölcsfa jellegén változtat. **16.** Árnyék vetődik rá. **19.** Rubídium vegyjele. **20.** Ostoba. **21.** Pillér alapja. **23.** Libanoni autók jelzése. **28.** Óriáskígyó. **29.** Pánt. **32.** Török autók jelzése. **33.** Római 1500. **34.** ... acta, irattárba teendő. **35.** Elege van belőle.

BEKÜLDENDŐ A SZERKESZTŐSÉG CÍMÉRE (3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2., E-MAIL: INFO@OZDIMEDIA.HU), vagy bedobható az épület bejáratánál elhelyezett postaládába a vízszintes 1. és 36. sorok megfejtése. Beküldési határidő: augusztus 14. (hétfő). A borítékra, vagy a levelezőlapra kérjük ráírni: keresztrejtvény. A helyes megfejtést beküldők egyike értékes ajándéksomagot kap. A nyeremény átvethető szerkesztőségünkben, munkanapokon 8-16 óra között. Az 2. számban megjelent rejtvény helyes megfejtése: A gyorsaság szükséges, a sietség káros. Nyertes: Bréda János, Ózd

ILYEN VOLT A...

II. Hétvölgy Fesztivál

Kilenc napon át lehettek részesei az ősziak a II. Hétvölgy Fesztiválnak. A szervezők lehetőségeikhez mérten igyekeztek gondoskodni arról, hogy a kínálatból minden érdeklődő megtalálja a kedvére valót. Tematikus napokban gondolkodtak, ezekhez állították össze az adott programokat. Így került egymást követően középpontba az örökségvédelem, a sport, a hitélet, a tudomány, a kapcsolatok ápolása, a jazz, végül pedig a jövő reménysége, vagyis a legfiatalabb generáció.

A fesztivál nyitónapja a vasgyártás, az ipari múlt és a honismeret előtti tisztelgés is volt egyben. Emlékkő avatással és koszorúzással vette kezdetét, majd a kilencedik alkalommal megrendezett Ózdi Ipari Örökségvédelmi Konferenciával folytatódott. A szakmai fórumra Dunaújvárosból, Budapestről és Miskolcra is érkeztek érdeklődők, az előadók javarésze

viszont helyi kötődésű volt. Ezen a napon tartották meg a 37. ózdi honismereti pályázat eredményhirdetését is. Az idei felhívásra összesen négy alkotást adtak be a szerzők, így rendhagyó módon két második és két első helyezés született. Díjat vehetett át Kurucz János és Bokor Sándor, valamint Benyhe László és ifj. Vass Tibor.

Új helyszínen, de a korábbi években megszokott sokszínű programmal várta az érdeklődőket az V. Ózdi Extrém Sportnap és Freestyle Fesztivál. A Gyártörténeti Emlékparkban látványos bemutatók és hajmeresztő mutatványok sokasága kápráztatta el a közönséget. Mazsorett műsor, tornászlanysok, segítőkutya, freestyle foci, triál kerékpárosok, break táncos kosarasok és – a szó valódi értelmében – graffiti művészek tették színessé ezt a napot. Aki pedig nem csak szemlélni akart, az segítőként beállhatott vagy akár ki is próbálhatta az extrém sporteszközöket és játékokat. Mindeközben közel húsz kiállító termékeit csodálhatták meg az érdeklődők a Hétvölgy Értékei Kiállítás és Vásár keretében. A sátrak alatt fa, textil és dekorációs termékekkel, házi készítésű használati tárgyakkal, egyedi alkotású ékszerekkel és

játékokkal, hagyományos ételekkel, italokkal és egyéb portékákkal találkozhatott a közönség. Azok is jól szórakoztak, akik ugyanezen a napon a zenei programok miatt látogattak ki a helyszínre. A „hangkohó” keretén belül egy helyi és két országosan ismert együttes lépett közönség elé. A pár hónappal ezelőtt alakult Fallen Seasons zenekart, a jövőre 20. születésnapját ünneplő Belga, majd a több mint négy évtizedes múlttal rendelkező Piramis együttes követte a színpadon. A három koncerten jól megfért egymás mellett a rock és az underground zene, így minden műfaj megtalálta a maga célközönségét.

Legnagyobb sikere a Piramisnak volt, legismertebb dalaikat rajongóik sokasága énekelte velük együtt, bele az éjszakába.

A reformáció 500 éve alkalmából számos hitélettel kapcsolatos program is szerepelt a fesztivál kínálatában. Az evangélikus templom orgonájának felújításáért szervezett jótékonysági koncerten miskolci zenészek léptek fel és szerepelt az Ózdi

Városi Vegyeskar is. Az esemény ökumenikus volt, hiszen hét felekezet lelkészei képviselték közösségeiket. Ugyancsak a hitújítás volt a témája az Ózdi Szabadegyetem előadásának. Ennek keretében dr. Dienes Dénes teológia tanár „Mit adott a reformáció a magyar nemzet?” címmel tartott beszámolót. A szakember átfogó képet adott a témáról, a reformáció indulásáról, korabeli helyzetről és terjedésének okairól. Az Ózdi Muzeális Gyűjteményben érdekes egyháztörténeti kiállítás kapott helyet. A tárlat összeállításához több felekezet és magánszemély ajánlotta fel hitélettel kapcsolatos használati tárgyait, emlékiratait, ereklyéit. A cél az volt, hogy azok is megismerjék ezeket az eszközöket, akik nem gyakorló hívek. A szentsimoni templom festett fakazettás mennyezete alatt Kovács Béla helytörténész egyháztörténeti előadását hallgathatták meg az érdeklődők, majd a beszámolót követően reneszánsz dallamok csendültek fel. A Trio Venite formáció 16-17. századi zeneszerzők műveiből, magyar egyházi népdénekekből, virágénekekből állította össze alkalmi repertoárját. A fesztivál szervezői a tudománynak is szenteltek egy napot. Céljuk az volt, hogy

felkeltsék a fiatalok érdeklődését a reáltárgyak, illetve a természettudományok iránt. Az Olvasóba ellátogató általános és középiskolai osztályok testközelből tapasztalhatták meg a fizika, az elektromosság, a logika vagy éppen a világűr érdekességét. A látványos fizikai kísérletek és bemutatók során szinte játékos formában lehetett elsajátítani az ismereteket. Meghívást kapott a rendezvényre dr. Bódisz Dénes atomfizikus, nyugalmazott egyetemi docens is, aki az atomi világ titkairól mesélt hallgatóságának.

A II. Hétfölgy Fesztivál keretében megtartott ünnepi képviselő-testületi ülésen először adták át a 2016-ban alapított „Pro Urbe Ózd” kitüntető díjat. A Bárka Színpad és Műhely Kulturális Egyesület két évtizedes tevékenysége, dr. Bélteczki János pedig kiemelkedő szakmai munkája elismeréseként részesült a kitüntető díjban. Az ünnepi képviselő-testületi ülésen Ózd testvértelepüléseinek vezetői is jelen voltak. A delegáció tagjai meghívást kaptak a „Napos oldal” táncszínházi előadásra, amelyet ezúttal kibővített formában láthatott a közönség.

Jazz, dixieland, swing, ragtime és még megannyi zenei stílus jellemezte a 8. Ózdi Jazz Parádé hangulatát. Neves fellépőkkel, igényes zenei produkciókkal találkozhatott és minden koncertet szabadterén élvezhetett a közönség. Többek közt itt volt Varga Tibor és a Selected Six nevű formáció, a Budapest Jazz Band Lázár Istvánnal az élen, Pély Barna, Ed Philips és a Memphis Patrol, valamint a Swing Boys Budapest. A legnagyobb érdeklődés a záróprogram iránt mutatkozott. Majka és Curis párosát

Kollányi Zsuzsi is erősítette, koncertjükre közel kétezeren váltottak jegyet.

A II. Hétfölgy Fesztivál a városi gyereknap kavalkáddal ért véget. Színes programkínálat csalogatta ki a családokat a Gyártörténeti Emlékparkba, ahol népi játszóházzal, ugrálóvárral, állatsimogatóval, játékos vetélkedővel, cukoresővel gondoskodtak a kicsik és a nagyobbak szórakoztatásáról. Mindeközben színpadi fellépők egész sora, s köztük Kovácsovics Fruzsina is szórakoztatta a gyerekeket.

Ha mérleget lehetne vonni a II. Hétfölgy Fesztivál után, számokban kifejezve talán így nézne ki: 9 nap, közel félszáz esemény, 15 koncert és összesítve sok ezer érdeklődő. Aki ott volt valamelyik programon, láthatta, élvezhette, aki pedig nem volt ott, az ne felejtse el részt venni majd a jövő évi fesztiválon...

Kovács Krisztina

PALETTA

Július

JÚL. 08. 9.30-12.00 **Művészanya**
kézműves délelőti: szöveg, hímzés
Városi könyvtár

JÚL. 10-14. **Barlangoló barangoló**
természettudományi olvasótábor
Árpád Vezér Úti Fiókkönyvtár

JÚL. 12. **Hartmann – EFI**
Család Életmód Nap
Nagyparkoló

JÚL. 12. **Távol élő ózdiak és ózdiak találkozója**
Arló, Suvadás-liget

JÚL. 22. **Susa-Rimaszécs határút ünnepe**
Susa

JÚL. 24-28. **II. Szép Szó Irodalmi Tábor**
Városi Könyvtár

JÚL. 24-28. **ECDS tánc tábor**
Olvasó

Augusztus

AUG. 05. **3. Cipő Nap**
Cipő

AUG. 18-19. **22. Arló Hellness Hétfége**
Arló, Suvadás-liget

AUG. 20. **Augusztus 20-i városi ünnepség**
Ifjúsági Park

AUG. 26. **Susa Nap**
Susa

